

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v neveřejném zasedání konaném dne 29. 6. 2018 projednal stížnosti, které proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 5. 2018 č.j. 32 Nt 1103/2018-47 podali obvinění : **1/ T.B.**, narozený XX.XX.XXXX v X.X, trvale bytem XXXXX XX, XXXXXXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR Praha – Pankrác, **2/ M.K.**, narozený XX.XX.XXXX v X.X, trvale bytem XXXXX XX, XXXXXXXXX,, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR Praha – Pankrác, **3/ J.Š.**, narozený XX.XX.XXXX v X.X, trvale bytem XXXXX XX, XXXXXXXXX,, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR Plzeň, **4/ A.B.**, narozený XX.XX.XXXX v X.X, trvale bytem XXXXX XX, XXXXXXXXX,, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR Ostrov, **5/ M.K.;** rozený B., narozený XX.XX.XXXX v XXXXX, státní občan XXXXX, národnosti XXXXX, trvale bytem XXXXX XX, XXXXX, t.č. ve vazbě ve Věznici MS ČR v Liberci, a rozhodl o nich

takto:

- I. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obviněného T.B. jako nedůvodná **zamítá.**
- II. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obviněného M.K. jako nedůvodná **zamítá.**
- III. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obviněného J.Š. jako nedůvodná **zamítá.**
- IV. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obviněného A.B. jako nedůvodná **zamítá.**
- V. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obviněného M.K. (roz. B.) jako nedůvodná **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích bylo rozhodnuto následujícím způsobem.
Pod bodem I. byl podle § 73b odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písm. a), b), c) trestního řádu obviněný T.B., který byl omezen na osobní svobodě zadržením dne 17. 5. 2018 v 4:52 hodin, vzat do vazby.
Pod bodem II. podle § 73b odst. 1 trestního řádu byl z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písm. a), b) trestního řádu obviněný M.K., který byl omezen na osobní svobodě zadržením dne 17. 5. 2018 v 5:00 hodin, vzat do vazby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

Pod bodem III. podle § 73b odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písm. a), b), c) trestního řádu byl obviněný J.Š., který byl omezen na osobní svobodě zadržením dne 17. 5. 2018 v 4:35 hodin, vzat do vazby.

Pod bodem IV. podle § 73b odst. 1 trestního řádu byl z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písm. a), b), c) trestního řádu obviněný A.B., který byl omezen na osobní svobodě zadržením dne 17. 5. 2018 v 4:30 hodin, vzat do vazby.

Pod bodem V. podle § 73b odst. 1 trestního řádu byl z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písm. a), b), c) trestního řádu obviněný M.K. (roz. B.), který byl omezen na osobní svobodě zadržením dne 17. 5. 2018 v 4:40 hodin, vzat do vazby.

2. Předmětné usnesení právní moci nenabýlo, neboť ihned po jeho vyhlášení proti němu podali všichni obvinění stížnost. Obvinění T.B., M.K., J.Š. a M.K. (roz. B.) požádali o konání vazebního zasedání před stížnostním soudem v jejich přítomnosti. Jediný, kdo o konání vazebního zasedání za osobní přítomnosti nepožádal, se stal obviněný A.B. Opravné prostředky obviněných byly následně písemně zdůvodněny prostřednictvím jejich obhájců, vyjma obviněného A.B.
3. Ve stížnosti **T.B.** napadána soudem zjištěná existence důvodů vazby podle § 67 písm. a), b), c) trestního řádu. Obviněný se taktéž neztotožňuje ani s usnesením o zahájení trestního stíhání, jelikož zde popsanou trestnou činnost nespáchal. Obviněným připomenuto na základě jakých konkrétních skutečností může být osoba obviněná vzata do vazby z důvodů rozvedených v ustanovení § 67 písm. a), b), c) trestního řádu. Obviněný považuje za nutné poukázat na skutečnost, že doposud neměl možnost vyjádřit se ke konkrétním důkazům, na základě nichž bylo zahájeno jeho trestní stíhání. Obviněný popírá, že by se trestné činnosti rozvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání dopustil. Nicméně bez seznámení se s důkazy, na nichž je usnesení o zahájení trestního stíhání založeno, se obviněný nemůže proti usnesení o zahájení trestního stíhání bránit jiným způsobem než tvrzením, že se trestné činnosti uvedené právě v usnesení o zahájení trestního stíhání nedopustil. Obviněnému nebyla dána možnost seznámit se s důkazy proti němu, požádal o nahlédnutí do spisu ještě na základě žádosti ze dne 11. 6. 2018, tato žádost mu však byla policejním orgánem následující den 12. 6. 2018 zamítnuta.
4. Soud I. stupně v usnesení o vzetí obviněného do vazby uvádí, že pokud jde o konkrétní tvrzení odůvodňující usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného, tedy, že se obviněný měl na trestné činnosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání podílet tím, že přes svého příbuzného M.K. obstarával léčiva (jako prekurzory), kuréry a finanční prostředky na nákup surovin pro výrobu pervitinu. Obviněný popírá, že by jakákoli léčiva, kuréry a finanční prostředky na nákup surovin pro výrobu pervitinu přes M.K. obstarával. Obviněnému tedy není zřejmé, na základě jakých důkazů mohly orgány činné v trestním řízení dospět k závěru, že nějaká léčiva, kuréry a finanční prostředky na nákup surovin pro výrobu pervitinu přes M.K. obstarával. Obviněný k tomu uvádí, že M.K. je skutečně jeho příbuzným – avšak jeho strýcem a nikoliv bratrancem, jak je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, a obviněný se tedy s obviněným K. zná a byl s obviněným K. v kontaktu. Toto je však logické vzhledem k tomu, že se jedná o jeho strýce. Nicméně kontakt mezi obviněným a M.K. vždy probíhal v rovině běžných vztahů mezi strýcem a jeho synovcem. Obviněný zajišťoval pro strýce vyklizení skladu a v této věci se strýcem také komunikoval, žádné trestné činnosti se však ani se svým strýcem, ani s nikým jiným, nedopustil. Z dalších obviněných zná M.Š., R.P., A.B. a J.D. Nicméně s obviněnými Š. a P. se stýkal poměrně málo, nebyli blízcí přátelé. Další obviněné A.B. a J.D. obviněný viděl několikrát v životě, ale prakticky je nezná a seznámil se s nimi vzhledem k tomu, že se jednalo o známé Š. a

P. Obviněný neví nic o tom, že by obvinění spáchali nějakou drogovou trestnou činnost, která je uvedena v usnesení o zahájení trestního stíhání. Obviněný nikdy nepřevážel ani nedistribuoval v Rakousku nebo v České republice jakékoliv drogy.

5. Z dalších osob uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání obviněný zná E.H. S touto osobou seznámil obviněného H.H., občan Rakouské republiky, který žije v Českých Budějovicích. Od H.H. obviněný kupoval jeho vozidlo BMW 530D. E.H. stejně jako H.H. jsou sběrateli různých starožitností, předmětů z 2. světové války a uměleckých předmětů. Obviněný následně pro E.H. zařizoval v České republice některé záležitosti jako např. opravu aut, nákup zámků apod. O panu H. obviněný ví, že se jedná o poměrně bohatého podnikatele. Obviněný nikdy nebyl svědkem jakéhokoliv protiprávního jednání z jeho strany, natož pak jakékoliv drogové trestné činnosti. Z dalších osob uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání, potažmo v usnesení soudu I. stupně, zná obviněný pouze M.F., avšak nikoliv v souvislosti s drogovou činností, nýbrž jako autolakýrníka, který mu opravoval auto. Obviněný zdůrazňuje, že nikdy nebyl v žádné varně ani pěstírně drog, nikdy nic o žádné varně nebo pěstírně drog uvedených v odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání neslyšel a neví nic o tom, že by M.F. měl být podezřelý v souvislosti s výrobou drog, jak je v odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání uvedeno.
6. Obviněný nikdy nepřevážel žádné drogy z České republiky do Rakouska, nepůsobil jako kurýr, ani nepáchal žádnou drogovou činnost. Ačkoli se obviněný s některými spoluobviněnými zná, nikdy s nimi žádnou trestnou činnost nepáchal, neví nic o tom, že by tito měli páchat drogovou trestnou činností.
7. Je pravdou, že obviněný jezdil často do Rakouska a zpět do České republiky, toto však bylo logické, jelikož v Rakousku bydlel dlouhodobě již od roku 2012, pracoval zde, popř. se ucházel o práci na Úřadu práce ve Wellsu a měl v Rakousku trvalý pobyt. Je pravdou, že byl poměrně dlouhou dobu v uplynulých letech evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, vždy se o zaměstnání řádně ucházel, z evidence úřadu práce nebyl nikdy vyřazen, pobíral podporu v nezaměstnanosti cca ve výši 800 EURO měsíčně. Přesto, že obviněný prodělal úraz, byl osobou zdravotně znevýhodněnou na trhu práce v Rakousku s omezeným pracovním uplatněním, o práci se nadále ucházel a zúčastnil se i rekvalifikačního kurzu pro zdravotně znevýhodněné osoby. V Rakousku pracoval a pracuje taktéž otec obviněného L.B., který stejně jako obviněný jezdil do České republiky, jelikož má v Českých Budějovicích rodinu a rodinné zázemí.
8. Není vyloučeno, že strýc obviněného M.K. byl v kontaktu s některými dalšími obviněnými, obviněný se však se svým strýcem stýkal zpravidla sám a žádných schůzek nebo jednání mezi strýcem a dalšími obviněnými se nikdy nezúčastnil. Nemůže se proto vyjádřit k tomu, zda další obvinění nějakou drogovou trestnou činnost spáchali či nikoli. Obviněný ví, že jeho strýc znal obviněné P. a B., ale z dřívější doby, kdy byl obviněný ještě v předškolním věku, což vyplynulo taktéž z výpovědi obviněného B. při vazebním zasedání. Obviněný tedy tyto spoluobviněné rozhodně neseznámil, jelikož se znali již z dřívější doby. Kromě svého strýce a E.H., obviněný další spoluobviněné nebo osoby uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání prakticky neznal, nebo je znal velmi málo. Pokud je v usnesení o zahájení trestního stíhání tvrzeno, že se měl obviněný společně s M.Š., R.P. a J.D. domlouvat na trestné činnosti, zajišťovat obchod s OPL,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

shánět dodavatele atd., opět není obviněnému zřejmé, na základě jakých důkazů mohly orgány činné v trestním řízení s ohledem na shora uvedené k takovému závěru dospět.

9. Pokud jde o věci nalezené při domovní prohlídce v bytě užívaném obviněným, ani zde nebyly nalezeny žádné věci, které by obviněného nějak spojovaly s trestnou činností. Pokud jde o nalezené SIM karty, tyto si obviněný pořídil až v dubnu 2018, tedy krátce pře jeho zadržením, a to z důvodu, že se rozešel s přítelkyní M.K. za okolností, kdy přítelkyně obviněného měla vážné duševní onemocnění, pro které byla i posléze hospitalizována v psychiatrické léčebně. Obviněný měl o přítelkyni obavy, pokoušel se ji opakovaně kontaktovat, avšak jelikož telefony od něho nepřijímala, opakovaně se jí pokoušel volat ze SIM karet s neznámými čísly, které zakoupil pouze pro tento účel. Pokud jde o bílou krystalickou látku nalezenou u obviněného, nejedná se o drogu, nýbrž o prášek kreatin, používaný obviněným při posilování. Pokud jde o léčebné přípravky nalezené u obviněného, jednalo se o přípravky na podporu cvičení, které používal, rozhodně se nejedná o nějaké přípravky pro výrobu drogy.
10. K důvodům vazby podle § 67 písm. a), b), c) trestního řádu tedy obviněný s ohledem na shora uvedené namítá, že tyto vazební důvody dány nejsou, již z toho důvodu, že dle ustanovení § 67 trestního řádu nemohou být dány zřejmé důvody k podezření, že obviněný spáchal trestný čin, ze kterého je obviněn. Pokud jde o jednotlivé vazební důvody, obviněný kromě shora uvedeného ještě zdůrazňuje, že není zřejmé, jakým způsobem by měl působit na nevyslechnuté svědky nebo mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání dle § 67 písm. b) trestního řádu a soud I. stupně ani žádné konkrétní skutečnosti v tomto směru v odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání neuvádí. Nelze také souhlasit s tím, že by si obviněný z trestné činnosti vytvořil zdroj svých veškerých příjmů. Obviněný žádnou trestnou činnost nespáchal, byl sice poměrně dlouhou dobu nezaměstnaný, avšak měl stálý příjem ve výši cca 800 EUR, byl evidován na úřadu práce a ucházel se o práci.
11. Obviněný T.B. s ohledem na shora uvedené navrhuje, aby Krajský soud v Českých Budějovicích na základě jím podané stížnosti usnesení soudu I. stupně o jeho vzetí do vazby zrušil a propustil jej na svobodu.
12. Ve stížnosti obviněného **M.K.** uvedeno, že v jeho případě bylo závažným způsobem porušeno jeho právo na obhajobu a spravedlivý proces, jakož i zásadu rovnosti zbraní. Obviněný namítá, že ze skutkového stavu a provedení dokazování nevyplývá důvod vazby útěkové ani vazby předstížné právě ve vztahu k jeho osobě. Obviněný namítá, že policejním orgánem a následně při vazebním zasedání i okresním soudem mu bylo zamezeno, aby nahlédl do spisu. Při vazebním zasedání měl obviněný, resp. jeho obhájce, k dispozici toliko usnesení o zahájení trestního stíhání. Z napadeného usnesení není ale zřejmé, jaké důvody a důkazy mají nasvědčovat existenci důvodného podezření ze spáchání trestné činnosti právě obviněným M.K.. Obviněný považuje napadené usnesení za nezákonné, neboť v řízení před soudem I. stupně bylo popřeno jeho právo na obhajobu, právo na spravedlivý proces a z něho vyvěrající právo tzv. rovnosti zbraní. Obviněný je přesvědčen, že orgány činné v trestním řízení mají za úkol podle § 2 odst. 5 trestního řádu zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Naopak z žádného ustanovení zákona nevyplývá, že by úkolem orgánů činných v trestním řízení bylo toliko usvědčení osoby, proti níž bylo zahájeno trestní stíhání. Proto se obviněný domnívá, že jakési orgány činnými v trestním řízení konstruované „právo na taktiku vyšetřování“ není na místě a

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

nemá oporu v českém právním řádu. Nehledě na shora uvedené je obviněnému i jeho obhájci známa rozhodovací praxe soudů České republiky a skutečnost, že právo na odepření nahlédnutí do spisu skutečně může orgánům činným v trestním řízení svědčit. Obhajoba je však přesvědčena, že je namístě odepření např. toliko do části spisového materiálu a nemůže být zákonné odepření nahlédnutí do spisu „absolutní“, které fakticky znamená, že se obhajoba nemohla seznámit ani s návrhem státního zástupce na vzetí do vazby v písemné podobě, když při vazebním zasedání státní zástupce na toto písemné vyhotovení, které obhajoba nikdy nedostala k dispozici, se odvolával.

13. Pokud soud I. stupně má obavu o „poškození nebo zničení“ důkazních pramenů, nelze podle názoru obhajoby tímto neumožnit obhajobě ani nahlédnutí do části spisu. Lze pochopit např. utajení úředních záznamů o podání vysvětlení některých osob, neboť obecně může existovat nebezpečí znehodnocení těchto důkazních pramenů. Avšak lze fakticky naprosto vyloučit poškození nebo zničení jiných důkazních pramenů, kterými jsou protokoly o domovních prohlídkách nebo informace získané podle ustanovení § 158d odst. 2, odst. 3 trestního řádu a podle ustanovení § 88 odst. 1 trestního řádu. Obhajobě není zřejmé, jak by alespoň teoreticky mohlo dojít k poškození nebo zničení těchto důkazních pramenů, a to za situace, kdy pokud byly získány v souladu se zákonem, jsou důkazy použitelnými při hlavním líčení. Konečně absurdita této argumentace soudu I. stupně a postupu policejního orgánu se projevila právě v den sepsání odůvodnění stížnosti, kdy obhajobě je nadále znemožňováno nahlédnutí do spisu a současně se informace ze spisu včetně fotografií zajištěných důkazů objevují ve sdělovacích prostředcích. Jestliže nastala situace, kdy mají veřejné sdělovací prostředky o trestním řízení a o spisovém materiálu více informací než může mít obhajoba, nelze považovat napadené usnesení za zákonné.
14. Obviněný proto namítá, že řízení před soudem I. stupně proto bylo nezákonné a rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby nemůže obstát, neboť v řízení před soudem bylo porušeno právo rovnosti zbraní. Obviněný dále namítá, že u něho nejsou dány vazební důvody rozvedené v ustanovení § 67 písm. a), b) trestního řádu, když při vazebním zasedání nebyl proveden žádný důkaz, který by to osvědčoval.
15. Ve vztahu k útěkové vazbě podle § 67 písm. a) trestního řádu připomenuta obviněným argumentace, kterou procesní soud v napadeném usnesení užil. Soud I. stupně však v napadeném usnesení žádné další dosud zjištěné skutečnosti týkající se tohoto vazebního důvodu nikterak nekonkretizuje. S ohledem na rozhodovací praxi ESLP a ústavního soudu se obviněný obává, že z napadeného usnesení se naopak podává, že soud I. stupně rozhodl o jeho vzetí do vazby jen a právě z důvodu hrozby vysokého trestu, a to aniž by k otázce možného útěku nebo skrývání se obviněného uvedl jakékoliv konkrétní skutečnosti, natož aby tyto podpořil konkrétními důkazy nacházejícími se ve spisovém materiálu. Jelikož tedy soud I. stupně neuvedl žádné konkrétní skutečnosti s výjimkou hrozby vysokým trestem, z nichž by skutečně vyplývala obava z toho, že by uprchl nebo se skrýval, lze uzavřít, že rozhodnutí soudu I. stupně je nesprávné, neboť vazební důvod podle § 67 písm. a) trestního řádu není dán.
16. Obviněný dále namítá, že není dán v jeho případě ani důvod vazby koluzní podle § 67 písm. b) trestního řádu, a to opět s ohledem na judikaturu, především nález Ústavního soudu sp.zn. IV.ÚS 226/96. Soud I. stupně nedospěl k závěrům, které by skutečně u obviněného odůvodňovaly

obavu z toho, že by právě on mohl ovlivňovat svědky, přičemž soud I. stupně nedokázal ani tento okruh svědků dostatečně konkretizovat.

17. Závěrem musí obviněný poukázat na zásadu přiměřenosti a zdrženlivosti v rozhodování o vazbě. Stejně tak jako na zásadu subsidiarity vazby. Obviněný je přesvědčen, že konkrétně v jeho případě okolnosti odůvodňují použití mírnějšího opatření, nespojeného s omezením jeho osobní svobody. Ze všech shora uvedených důvodů proto obviněný navrhuje, aby stížnostní soud napadené usnesení ve výroku II. zrušil a propustil jej z vazby na svobodu.
18. V odvolání obviněného **J.Š.** uvedeno, že dne 17.5.2018 bylo proti jeho osobě zahájeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku. V návrhu státní zástupkyně na jeho vzetí do vazby, který obviněný ani jeho obhájce neměl ve formě písemné k dispozici se konstatuje, že je obviněný ohrožován vysokým trestem a je tudíž naplněn vazební důvod uvedený v § 67 písm. a) trestního řádu. Samotné obecné poukazování na ohrožení vysokým trestem jistě k důvodnému podezření, že by z tohoto důvodu mohl obviněný uprchnout, nestačí – viz. judikatura Ústavního soudu ohledně § 67 písm. a) trestního řádu. Dále státní zástupkyně uvedla, že dosud nebyla vyslechnuta řada svědků a je tedy na místě obava, že by mohl obviněný tyto svědky ovlivňovat. Tímto jednoduchým konstatováním odůvodnila svoje obavy směřující poté k naplnění vazebního důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu. Ani s tímto odůvodněním státní zástupkyně se obviněný nemůže ztotožnit, neboť je zcela formální a nelze z něj seznat, které osoby budou vyslechnuty. Na druhou stranu obviněný rozumí tomu, že vyšetřující orgány chrání totožnost budoucích svědků, avšak obava Policie ČR z ovlivňování těchto svědků předčasným uvedením jejich identity se dá odstranit např. tím, že obvinění, resp. jejich obhájci budou zváni na výslechy svědků v uvedený čas a na označené místo bez uvedení jmen osob, které budou vyslechnuty. To se však neděje a na obviněné je uvalována koluzní vazba. Těž odůvodnění existence vazebního důvodu podle § 67 písm. c) trestního řádu bylo ze strany státní zástupkyně zcela obecné a týkalo se najednou všech pěti obviněných přítomných u soudního jednání. Odůvodnění vycházelo z toho, že všichni obvinění nemají žádný stálý a zaručený příjem finančních prostředků a proto je zde obava státní zástupkyně, že by všichni mohli ve své trestné činnosti pokračovat a finanční prostředky si dále opatřovat nezákonným způsobem. S takovým tvrzením se obviněný opět nemůže ztotožnit, neboť on má trvalý zdroj příjmů, který jednoznačně označil a je možné jej prověřit. I v tomto bodě soudce uvěřit tvrzení státní zástupkyně. Soud na základě zcela obecných tvrzení státní zástupkyně rozhodl o vzetí obviněného do vazby ze všech zákonných důvodů uvedených v § 67 trestního řádu. Rozhodnutí soudu o jeho vzetí do vazby bez alespoň minimálních důkazů potvrzujících odůvodněné obavy z naplněných vazebních důvodů je tak nepřezkoumatelné a tedy i nezákonné.
19. Obviněný proto navrhl, aby stížnostní soud po zvážení všech relevantních okolností případu stížností napadené usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích zrušil a propustil obviněného J.Š. z vazby na svobodu za současného dohledu probačního úředníka. Zároveň obviněný požádal, aby byl osobně se svým obhájcem přítomen veřejném zasedání při rozhodování Krajského soudu v Českých Budějovicích o jeho stížnosti proti vzetí do vazby.
20. Ve stížnosti obviněného **M.K. (roz. B.)** uvedeno, že jemu samotnému ani jeho obhájci nebylo umožněno nahlédnout do trestního spisu, když ze strany KSZ ani ze strany Okresního soudu v Českých Budějovicích nebylo obviněnému sděleno, v čem konkrétně jsou spatřovány důvody

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

pro jeho vzetí do vazby. Z toho pohledu byl KSZ v Českých Budějovicích podán návrh na vzetí obviněného do vazby, který je zcela obecný a žádným způsobem nereflektuje množství obviněných a obsahuje toliko obecné úvahy ve vztahu ke všem obviněným. Přitom jejich rodinné a materiální poměry jsou zcela odlišné. Tímto postupem dochází v přípravném řízení k popření práv obhajoby.

21. Co se týká obviněného, tak navíc usnesení o zahájení trestního stíhání je dle něho v rozporu s ust. § 160 odst. 1 trestního řádu, dle kterého mj. musí výrok obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalované v rozsudku. V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání. Usnesení o zahájení trestního stíhání je však nepřezkoumatelné a na jeho základě tak nelze obviněného vzít do vazby, neboť z jeho odůvodnění nelze identifikovat skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního oznámení obviněného. O obviněném je v celém usnesení o zahájení trestního stíhání jediná věta, a to v popisu skutku tak, že měl obstarávat prekurzory pro výrobu pervitinu s vědomím, že tento je určen pro odběratele v Rakousku. K tomuto popisu skutku obviněného pak nenavazuje žádné odůvodnění, když to je v usnesení o zahájení trestního stíhání koncipováno zcela obecně bez vztahu k obviněnému a skutku, pro který bylo jeho trestní stíhání zahájeno. Z odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání se tak obviněný nedozvídá ani z jakých skutečností měl mít vědomí, že pervitin měl být dodáván na území Rakouska, že se má jednat o organizovanou skupinu, že je na jeho straně dán přímý úmysl apod.
22. Základní náležitosti usnesení o zahájení trestního stíhání je popis skutku, neboť předmětem trestního stíhání skutek je. Podle § 160 odst. 1 trestního řádu totiž výrok předmětného usnesení musí obsahovat popis skutku, ze kterého je určitá osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným a zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován. V popisu skutku přitom musí být uvedeny skutkové okolnosti naplňující znaky skutkové podstaty konkrétního trestního činu, včetně subjektivní stránky, tedy zavinění. Pokud tyto podstatné náležitosti chybí, nelze zmíněné usnesení považovat za zákonné ve smyslu § 160 odst. 1 trestního řádu a nelze na jeho základě vzít obviněného do vazby. Absence zákonného podkladu pro trestní stíhání pak má za následek porušení čl. 8 Listiny základních práv a svobod, podle kterého nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Odkazováno v tomto směru na soudní judikaturu. Mezi zásady trestního řízení patří zásada stíhání ze zákonných důvodů uvedená v § 2 odst. 1 trestního řádu, podle níž nikdo nemůže být stíhán jako obviněný jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví zákon.
23. Stejný způsob „odůvodnění“ jako v případě usnesení o zahájení trestního stíhání byl orgány činným v trestním řízení zvolen při podání návrhu na vzetí obviněného do vazby. Jediné odůvodnění Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích byla hrozba vysokého trestu a potřeba vyslechnutí svědků, kteří však nebyli identifikováni. Jak již několikrát rozhodl Ústavní soud ČR, tak jen hrozba vysokého trestu není důvodem pro úspěšný návrh na vzetí do vazby. Co se týká potřeby výslechu dalších svědků, tak toto odůvodnění je opět velmi neurčité, když soud by měl při tomto návrhu posoudit, jací svědci připadají v úvahu, jakou část skutku by měli prokazovat a k jakému z obviněných by byli tito svědci vyslechnuti. K tomu ovšem nedošlo

a napadené usnesení o vzetí obviněného do vazby je tak zcela nepřezkoumatelné. Na daný případ plně dopadají závěry nálezu ÚS ČR, sp. zn. II. ÚS 336/06.

24. S ohledem na shora uvedené skutečnosti má obviněný M.K. (roz. B.) za to, že usnesení o jeho vzetí do vazby bylo vydáno v rozporu s § 73b odst. 1 trestního řádu a navrhuje, aby bylo napadené usnesení krajským soudem zrušeno a on byl propuštěn z vazby na svobodu.
25. Krajský soud z podnětu podaných stížností ze strany obviněných T.B., M.K., J.Š., A.B. a M.K. (roz. B.), přezkoumal napadené usnesení ve smyslu § 147 odst. 1 trestního řádu, přezkumu podrobil i kvalitu a zákonnost řízení, které vydání zmíněného rozhodnutí předcházelo, a dospěl ke stanovisku, že opravným prostředkům všech pěti obviněných nelze vyhovět.
26. V řízení jako takovém, které napadenému rozhodnutí předcházelo, nebylo stížnostním soudem identifikováno žádných procesních pochybení. Trestní stíhání obviněných T.B., M.K., J.Š., A.B. a M.K. (roz. B.), pro zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku bylo řádně zahájeno policejním orgánem dne 17. 5. 2018 pod č.j. KRPC-58170-35/TČ-2018-020070 a příslušné usnesení o zahájení tohoto trestního stíhání bylo všem stěžovatelům do vlastních rukou doručeno dne 17. 5. 2018 – (T.B. v 20:12 hodin, M.K. ve 20:10 hodin, J.Š. ve 20:20 hodin, A.B. ve 20:30 hodin, M.K. (roz. B.) ve 20:22 hodin). K zadržení obviněných – stěžovatelů orgány policie došlo dne 17. 5. 2018 – T.B. v 04:52 hodin; M.K. v 05:00 hodin; J.Š. v 04:35 hodin; A.B. v 04:30 hodin a M.K. (roz. B.) v 04:40 hodin. Návrh na vzetí všech výše označených obviněných byl podán ze strany státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích příslušnému soudu, a to Okresnímu soudu v Českých Budějovicích, dne 18. 5. 2018 ve 21:38 hodin. O předmětném návrhu bylo Okresním soudem v Českých Budějovicích rozhodnuto dne 19. 5. 2018 ve 13:10 hodin. Z časových údajů tak, jak konkretizovány shora, je evidentní, že veškeré lhůty stanovené pro rozhodnutí o zadržení osobě, které konkretizovány v ustanovení § 77 odst. 1, 2 trestního řádu, byly nepochybně v případě všech obviněných – stěžovatelů dodrženy.
27. Tak, jak se podává ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp.zn. 32 Nt 1103/2018, soudce tohoto soudu řádně projednal návrh státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích vedený pod sp.zn. KZV 15/2018 na vzetí obviněných – stěžovatelů do vazby. Z protokolu o samotném vazebním zasedání, které se uskutečnilo dne 19. 5. 2018, vyplývá, že všichni obvinění – stěžovatelé po řádném procesním poučení, za přítomnosti svých obhájců a tlumočnicka z jazyka srbského a naopak, který byl příbrán opatřením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 5. 2018, v případě obviněného M.K. (roz. B.), měli dostatečný prostor se k předmětu řízení vyjádřit, stejně tak i jejich obhájci. Z protokolu o vazebním zasedání je patrné, že obvinění – stěžovatelé mohli v jeho průběhu bezesporu realizovat své zákonné právo na obhajobu, které nebylo ani u jednoho z obviněných žádným způsobem dotčeno. Vyjma obviněného M.K. se zbylí obvinění vyjádřili spontánním způsobem ke svým osobním, rodinným a majetkovým poměrům.
28. Stížnostní soud poté, co se seznámil s obsahem předloženého spisového materiálu, konstatuje, že dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že trestná činnost, pro kterou bylo v případě všech

pěti obviněných – stěžovatelů zahájeno trestní stíhání, byla spáchána a tato má v počátečním stádiu trestního řízení u všech obviněných zákonné znaky zvláště závažného zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku. Stížnostní soud je tedy toho názoru, že trestní stíhání je proti obviněným – stěžovatelům vedeno zcela důvodně, kdy tento závěr lze považovat za podložený důkazními prostředky, které se staly nedílnou součástí vyšetřovacího spisu, jakož i z poznatků získaných policejním orgánem postupy podle § 158d odst. 2, odst. 3 trestního řádu, § 88a trestního řádu a § 88 odst. 1 trestního řádu, které jsou dosud vedeny v režimu „vyhrazené.“ Důležité poznatky byly získány i z protokolu o výslechu obviněného M.M., který byl uskutečněn dne 2. 5. 2018 pod sp.zn. KZV 8/2018 Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích. Ostatně shromážděné důkazní prostředky proti obviněným – stěžovatelům jsou zmiňovány i samotným procesním soudcem v napadeném usnesení.

29. Stížnostní soud připomíná, že v samotném vazebním řízení není v žádném případě požadována nezpochybitelná jistota, že konkrétní obviněný trestný čin spáchal a v jakém rozsahu se tak stalo, neboť v tomto smyslu rozhoduje teprve nalézací soud na základě úplného a řádně provedeného dokazování před soudem, a to v rámci hlavního líčení. Ve vazebním řízení postačuje prokázání důvodnosti trestního stíhání, jež z citovaných důkazních prostředků označených v napadeném usnesení nepochybně vyplývá. Tak, jak se podává z odůvodňující části napadeného usnesení, procesní soud se zcela správně vypořádal s námitkami obhajoby, týkající se neumožnění nahlédnutí do spisového materiálu. V tomto směru stížnostní soud odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. III.ÚS 3221/09, na základě kterého právo obviněného a obhájce na nahlížení do spisu je možno v přípravném řízení odepřít postupem podle § 65 odst. 2 trestního řádu, za účelem zabezpečení ochrany důkazních pramenů před jejich poškozením a zničením nebo před jinými aktivitami, sledujícími cíl mařit vyšetřování, a za účelem zabezpečení citlivých osobních údajů nezúčastněných osob, jakož i skutečností podléhajících utajení. Takový postup pak připadá v úvahu zejména v případech nebezpečných forem kriminality, jako je např. organizovaná drogová kriminalita s mezinárodními prvky. Za situace, kdy tedy koliduje oprávněný zájem státu na účinném postihu kriminality, resp. jiné důležité společenské a individuální zájmy s právem obviněného na obhajobu, připouští právní úprava, jakož i trestně procesní teorie i praxe, dočasné omezení práva na nahlížení do spisů v přípravném řízení. S ohledem na shora řečené tedy stížnostní soud odmítá obhajobu některých stěžovatelů, že postupem orgánu činným v trestním řízení došlo k porušení jejich práva na obhajobu, zásady kontradiktornosti řízení a rovnosti zbraní.
30. Dále stížnostní soud k namítané formulaci skutku, který uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 17. 5. 2018, je povinen sdělit, že s ohledem na důkazní situaci v době zahájení trestního stíhání není možno požadovat po orgánech činných v trestním řízení zcela vyčerpávající popis skutku, jakého se domáhají někteří stěžovatelé. Formulace skutku, který objekt trestného činu, kým a za jakých okolností měl být popsáným jednáním zasažen, je proto dostatečná. Skutek je ve výroku usnesení policejního orgánu popsán tak, že vyjadřuje skutkové okolnosti naplňující všechny znaky skutkové podstaty stíhaného trestného činu, včetně odpovídajícího zdůvodnění. V počáteční fázi trestního řízení k zahájení trestního stíhání totiž stačí vyšší stupeň pravděpodobnosti nasvědčující tomu, že konkrétní obviněný spáchal skutek tomu odpovídajícím způsobem popsáný ve výroku usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu a z tohoto vymezení lze též dovodit požadovanou úroveň a rozsah další části předmětného rozhodnutí, tj. odůvodnění. K námitkám některých stěžovatelů, že odůvodnění usnesení je nedostatečné,

stížnostní soud uvádí, že při posuzování nutného rozsahu odůvodnění a především jeho konkretizace, je nezbytné brát v úvahu především charakter trestné činnosti, pro kterou je trestní stíhání zahajováno. Jak konstatováno v ustálené soudní judikatuře, v počátcích vyšetřování je třeba zajistit ochranu důkazních pramenů před jejich poškozením a zničením nebo před jinými aktivitami, sledujícími mařit vyšetřování. Vedle zmaření objasnění trestné činnosti by mohly být ohroženy i jiné společenské a individuální zájmy, např. bezpečnost svědků, osobní údaje nezúčastněných osob, skutečností podléhajících utajení. Všechna tato rizika je třeba zvláště pečlivě zvažovat v případech nebezpečných forem kriminality, což je poplatné pro dané trestní stíhání. V posuzované věci se jedná o drogovou kriminalitu s mezinárodním prvkem, jejíž objasňování je velmi obtížné, na trestné činnosti se podílelo více osob, takže nelze v počátečním stadiu trestního řízení požadovat, aby orgány činné v trestním řízení již v odůvodnění usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu konkrétně a podrobně rozváděly výsledky prověřování, z nichž podezření ze spáchání trestného činu vyplynulo, a navíc za situace, kdy určité úkony byly ze strany policejních orgánů prováděny v režimu utajení.

31. Pokud tedy procesní soudce po řádném vyhodnocení všech rozhodných skutečností dospěl k závěru, že u obviněných T.B., J.Š., A.B. a M.K. (roz. B.) jsou dány důvody vazby útěkové, koluzní a předstížné podle § 67 písm. a), b), c) trestního řádu, nikterak nepochybil. Správně rozhodl taktéž o omezení osobní svobody vazbou u obviněného M.K., a to z důvodů, které rozvedeny v § 67 písm. a), b) trestního řádu. Stížnostní soud zastává stanovisko, že v odůvodnění napadeného usnesení je ze strany procesního soudce naprosto dostačujícím a zcela odpovídajícím způsobem vyloženo, z jakých úvah při svém rozhodování o důvodnosti vazebního stíhání u jednotlivých obviněných – stěžovatelů vycházel, s takto jeho učiněnými a řádně odůvodněnými závěry se stížnostní soud naprosto ztotožňuje a nemá k nim žádných výhrad.
32. Pokud se má stížnostní soud vyjádřit ke shledané existenci vazebního důvodu podle § 67 písm. a) trestního řádu u všech obviněných – stěžovatelů, procesní soudce zcela správně poukázal na neoddiskutovatelný fakt, že v tomto trestním řízení, v němž jsou obvinění – stěžovatelé důvodně podezřelí ze spáchání zvláště závažného zločinu, těmto zcela reálně hrozí uložení represivního – nepodmíněného trestu odnětí svobody, když v případě uznání jejich viny by jim byl ukládán trest odnětí svobody v zákonném rozpětí 10 až 18 let (§ 283 odst. 4 trestního zákoníku). Je zřejmé, že druh a samotná výše případného trestu bude u jednotlivých obviněných – stěžovatelů závislá na konkrétních skutkových zjištěních, sankce hrozící jednotlivým obviněným – stěžovatelům je s ohledem na kritéria daná zákonem pro ukládání trestů vysoká a jako taková je sama o sobě způsobilá založit důvodnou obavu, že se obvinění – stěžovatelé budou vyhýbat trestnímu stíhání (v tomto směru odkazováno na nález ÚS ČR ze dne 14. 4.2004 sp.zn. III.ÚS 566/03). Pravdou zůstává, že hrozící výše trestu však není a nemůže být jedinou okolností významnou z hlediska existence vazebního důvodu podle § 67 písm. a) trestního řádu. Procesní soudce pokud zvažoval naplnění tohoto vazebního důvodu, zcela opodstatněně hodnotil také konkrétní skutečnosti, týkající se osob obviněných – stěžovatelů, tedy jejich dosavadním způsob života. Stížnostní soud nemá naprosto žádných pochybností o tom, že důvod vazby útěkové podle § 67 písm. a) trestního řádu je u všech obviněných – stěžovatelů dán a je vysoce aktuální. I stížnostní soud, stejně jako procesní soudce, má důvodnou obavu, že pokud by byli obvinění – stěžovatelé propuštěni z vazby na svobodu, mohli by uprchnout, nebo se skrývat a vyhýbat se tak trestnímu stíhání, nebo reálně hrozícímu vysokému nepodmíněnému trestu.

33. K důvodnosti vazby koluzní podle § 67 písm. b) trestního řádu bylo procesním soudcem u všech obviněných – stěžovatelů zjištěno, že v dané trestní věci bude nutno provést celou řadu úkonů, aby předmětná trestná činnost byla úplně a objektivně objasněna. Po vyhodnocení všech zajištěných stop a po vyhodnocení obstaraných důkazů není totiž vyloučeno, jak se podává i z návrhu státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, že může dojít k rozšíření trestního stíhání dalších osob. V dané trestní věci bude proto nutné vyslechnout celou řadu svědků, zadat a zpracovat znalecké posudky a odborná vyjádření, bude rovněž zpracována žádost o právní pomoc do Rakouska s jediným cílem, a to vyslechnout další osoby, jak již ostatně bylo avizováno, které by se mohly k věci vyjádřit. Hrozba, že v případě ponechání obviněných – stěžovatelů na svobodě, by tito mohli působit na případné svědky, ale mohli by i jiným způsobem mařit vyšetřování, plyne mj. i ze skutečnosti, že trestní stíhání bylo zahájeno operativně a na již provedené úkony bude navazovat další činnost orgánů činných v trestním řízení, které dost možná povedou k rozšíření trestního stíhání ve vztahu k dalším osobám. Není proto žádoucí, aby obvinění – stěžovatelé s těmito osobami komunikovali a ztěžovali tak v možné snaze pomoci dalším podezřelým osobám vyhnout se odpovědnosti za své protiprávní jednání, úplně objasnění předmětné, velmi závažné a společensky škodlivé trestné činnosti. Procesní soudce nepřehlédl fakt, že kromě obviněného M.K. mají ostatní obvinění – stěžovatelé osobní zkušenosti s trestním řízením z doby předchozí, přičemž činnost celé skupiny pachatelů se vyznačuje velkou konspirativností. Jsou to jediné a právě obvinění – stěžovatelé, kteří znají celkový rozsah vlastní trestné činnosti, resp. kdo může velmi zásadním způsobem ovlivnit průběh celého trestního řízení, což shledání vazebního důvodu ve smyslu § 67 písm. b) trestního řádu rovněž odůvodňuje. Toto jsou z pohledu stížnostního soudu skutečnosti, které dostatečně odůvodňují nutnost vazby koluzní podle § 67 písm. b) trestního řádu u všech obviněných – stěžovatelů. Ke shledané důvodnosti vazby koluzní podle § 67 písm. b) trestního řádu se aktuální zprávou ze dne 27. 6. 2018 vyjádřil i příslušný policejní orgán, který potvrdil, že v budoucnu bude potřeba provést výslechy řady svědků, a to i cestou právní pomoci, když jsou plánovány výslechy rakouských odběratelů OPL od osob stíhaných v dané trestní věci. Někteří ze svědků jsou již předvoláni k výslechu. Policejní orgán vyslovil, že na základě výsledků zadaných expertíz připadá v úvahu i rozšíření trestního stíhání a zahájení trestního stíhání dalších osob napojených na skupinu osob, proti nimž již bylo zahájeno trestní stíhání. Stížnostní soud v této souvislosti je však povinen připomenout, že vazba koluzní nesmí být s odkazem na ustanovení § 72a odst. 3 trestního řádu, delší 3 měsíců, a že je nutno průběžně se zabývat otázkou, zda důvod vazby koluzní podle § 67 písm. b) trestního řádu u všech obviněných – stěžovatelů i nadále trvá, či zda se nezměnil.
34. Stížnostní soud dále, shodně jako procesní soudce, uzavřel, že vyjma obviněného M.K. a je dána důvodná obava z toho, že by obvinění T.B., J.Š., A.B. a M.K. v případě ponechání na svobodě mohli opakovat trestnou činnost, pro níž jsou stíháni (§ 67 písm. c) trestního řádu), tato obava je dostatečnou měrou podložena dosavadními výsledky vyšetřování. Ohledně existence uvedeného vazebního důvodu procesní soudce hodnotil skutečnosti, zjištěné k osobě čtyř obviněných – stěžovatelů a jejich dosavadnímu způsobu života, v kontextu s charakterem a okolnostmi páčání trestné činnosti, z níž jsou důvodně podezřelí. Procesní soudce správně nepřehlédl dobu páčání trestné činnosti, množství obchodovaných narkotik a především motiv jednání obviněných – stěžovatelů, tedy značný finanční profit. Jak trefně uvedeno v odůvodňující části napadeného usnesení, obvinění – stěžovatelé vlastní obohacení nadřazují zájmům, jimž společnost poskytuje prostřednictvím trestního zákoníku ochranu, přičemž finanční částky, v kterých bylo obchodováno, resp. množství zobchodovaných narkotik, opravdu představuje značné a reálné

riziko, že by obvinění – stěžovatelé mohli v případě propuštění na svobodu v trestné činnosti, pro kterou jsou stíháni, pokračovat. Stížnostní soud je přesvědčen, že důvod vazby předstížné u obviněných T.B., J.Š., A.B. a M.K. (roz. B.), je bezesporu dán. Stížnostní soud nemá žádných námitek k úvahám, které procesního soudce vedly k závěru, že u obviněného M.K. vzhledem k jeho dosavadní bezúhonnosti a mladému věku, není důvod vazby podle § 67 písm. c) trestního řádu dán.

35. Stížnostní soud uzavírá, že důvody vazby tak, jak byly shledány u obviněných T.B., M.K., J.Š., A.B. a M.K. (roz. B.), jsou jednoznačně dány a mají především svůj zákonný podklad.
36. Závěrem rozhodnutí stížnostního soudu nutno sdělit, že v rámci stížnostního řízení bylo o stížnostech obviněných T.B., M.K., J.Š. a M.K. (roz. B.) rozhodováno v neveřejném zasedání za situace, kdy pro uvedený postup soudu byly splněny zákonné předpoklady dané ustanovením § 73d odst. 3 písm. b) trestního řádu. Stížnostní soud nepovažoval za nutné nařizovat ve věci vazební zasedání a osobně slyšet tyto obviněné, byť o to požádali, neboť byli k vazbě slyšeni v posledních 6 týdnech, a to konkrétně dne 19. 5. 2018 při konaném vazebním zasedání a svoje stížnosti nezdůvodnili žádnými podstatnými okolnostmi pro rozhodnutí o vazbě, které by měly za následek možnou korekci rozhodnutí procesního soudce. V případě obviněného A.B. rozhodováno o jeho stížnosti taktéž v neveřejném zasedání. Ani v jeho případě nepovažoval za potřebné stížnostní soud nařizovat ve věci vazební zasedání a podrobit výsledku tohoto obviněného, který, byť byl řádně procesně poučen, o tuto možnost ani nepožádal. Navíc zjištěno, že i tento obviněný byl k vazbě slyšen dne 19. 5. 2018 a navíc svoji stížnost, kterou podal ihned v rámci vazebního zasedání, nikterak nezdůvodnil. Stížnostní soud tedy vycházel z důkazních prostředků, které jsou obsahem trestního spisu, a dále i z obsahu protokolu o konaném vazebním zasedání, kde se k předmětu řízení obviněný A.B. vyjádřil.
37. Na základě shora uvedených skutečností, když stížnostní soud naprosto nepřisvědčil argumentaci písemně odůvodněných opravných prostředků obviněných T.B., M.K., J.Š. a M.K. (roz. B.), stejně tak ani opravnému prostředku obviněného A.B. Učinil proto závěr, že stížnosti všech pěti obviněných nutno vnímat jako nedůvodné a proto je jako takové postupem podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl, a to u každého z obviněných samostatným výrokem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Tábor dne 29. 6. 2018

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.